

S t a t u t
Stowarzyszenia
Pamięć Jana Pawła II

Rejowiec Fabryczny

Rozdział I

Postanowienia ogólne

§ 1

Stowarzyszenie Pamięć Jana Pawła II, zwane dalej Stowarzyszeniem, działa na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o Stowarzyszeniach (Dz. U. Nr 20, poz. 104 z późniejszymi zmianami) oraz niniejszego Statutu.

§ 2

Stowarzyszenie jest apolitycznym, samorządnym i trwałym zrzeszeniem o celach niezarobkowych.

§ 3

Stowarzyszenie ma osobowość prawną i jest wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego.

§ 4

Terenem działania Stowarzyszenia jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej, a siedzibą władz jest

3

miasto Rejowiec Fabryczny w województwie lubelskim.

§ 5

1. Stowarzyszenie opiera swą działalność na pracy społecznej członków. Do prowadzenia swych spraw Stowarzyszenie może zatrudniać pracowników.
2. Stowarzyszenie może prowadzić działalność gospodarczą. Dochód z działalności gospodarczej służy realizacji celów statutowych i nie może być przeznaczony do podziału między jego członków.

§ 6

Stowarzyszenie może używać odznak i pieczęci na zasadach określonych w przepisach szczególnych.

§ 7

Stowarzyszenie może być członkiem innych organizacji krajowych i międzynarodowych, a w tym organizacji i stowarzyszeń działających w strukturach kościoła katolickiego.

4

Rozdział II

Cele i sposoby działania

§ 8

Celem Stowarzyszenia jest w szczególności:

- 1) upowszechnianie wiedzy o papieżu rodem z Polski – Janie Pawle II;
- 2) propagowanie i rozwijanie wszelkich form zbierania pamiątek dotyczących życia i działalności papieża Jana Pawła II;
- 3) współdziałanie z organizacjami i innymi stowarzyszeniami oraz Fundacją Jana Pawła II w zakresie prezentacji osiągnięć pontyfikatu;
- 4) stała współpraca z Instytutami Jana Pawła II w Polsce, a także placówkami noszącymi Jego imię;
- 5) realizacja wystaw, ekspozycji, pokazów oraz wydawnictw cyklicznych i okolicznościowych.

§ 9

Stowarzyszenie realizuje swoje cele poprzez:

- 1) organizacyjne i finansowe wspieranie inicjatyw członków, organizowanie i współorganizowa-

- nie konkursów, sympozjów, wystaw i innych imprez w tym zakresie;
- 2) prowadzenie działalności wydawniczej i wystawienniczej;
 - 3) współdziałanie z innymi stowarzyszeniami, organizacjami społecznymi, instytucjami kultury, placówkami naukowymi i wydawnictwami świeckimi i kościelnymi, zainteresowanymi tematyką działalności Stowarzyszenia;
 - 4) współpracę z władzami publicznymi i środkami masowego przekazu;
 - 5) tworzenie kół kolekcjonerów pamiątek papieskich;
 - 6) tworzenie centralnego zbioru pamiątek Jana Pawła II w trybie określonym uchwałami władz Stowarzyszenia. (Ośrodek Dokumentacji – Społeczne Centrum Dokumentacji Pontyfikatu JP II).

Rozdział III

Członkowie, ich prawa i obowiązki

§ 10

1. Członkami Stowarzyszenia mogą być osoby fizyczne i prawne.
2. Osoba prawna może być jedynie członkiem wspierającym Stowarzyszenia.

§ 11

Członkowie Stowarzyszenia dzielą się na:

- 1) członków zwyczajnych,
- 2) członków wspierających,
- 3) członków honorowych.

§ 12

1. Członkiem zwyczajnym Stowarzyszenia może być każdy obywatel polski, mający pełną zdolność do czynności prawnych i niepozbawiony praw publicznych, akceptujący postanowienia statutu. Członkami Stowarzyszenia mogą być

- także osoby niepełnoletnie w wieku od 16 lat oraz osoby prawne i fizyczne zamieszkałe poza granicami Polski.
2. Członkowie nieletni mają głos doradczy oraz pozbawieni są czynnego i biernego prawa wyborczego.
 3. O przyjęciu do Stowarzyszenia na podstawie pisemnej deklaracji decyduje, zwykłą większością głosów, Zarząd Stowarzyszenia.

§ 13

Członkiem wspierającym może być osoba fizyczna, posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych lub osoba prawna, deklarująca wspieranie finansowe albo rzeczowe Stowarzyszenia. Osoba prawna działa w Stowarzyszeniu poprzez swojego przedstawiciela. Członek wspierający jest zobowiązany do płacenia składek członkowskich.

§ 14

Członków wspierających przyjmuje na podstawie pisemnej deklaracji Zarząd Stowarzyszenia zwykłą większością głosów.

§ 15

1. Członkiem honorowym może być osoba zasłużona w sposób szczególny dla Stowarzyszenia.
2. Członkostwo honorowe nadaje Walne Zebra-
nie Członków w drodze uchwały, podjętej na
wniosek Zarządu Stowarzyszenia.

§ 16

Członek zwyczajny ma prawo:

1. wybierać i być wybieranym do władz Stowa-
rzyszenia;
2. uczestniczyć w zebraniach i wszelkich formach
działalności Stowarzyszenia;
3. korzystać z urzędzeń, świadczeń i pomocy
Stowarzyszenia;
4. nosić odznakę organizacyjną;
5. zaskarżać uchwały i decyzje władz Stowarzy-
szenia w sprawach członkowskich;
6. zgłaszać wszelkie propozycje i uwagi, doty-
czące bieżącego funkcjonowania Stowarzy-
szenia.

§ 17

Członek zwyczajny jest obowiązany do:

1. aktywnego uczestnictwa w pracach Stowarzyszenia oraz propagowania jego celów i programu;
2. przestrzegania Statutu, regulaminów i uchwał Stowarzyszenia;
3. regularnego opłacania składek i innych świadczeń, obowiązujących w Stowarzyszeniu.

§ 18

1. Członek wspierający ma wszystkie prawa określone w § 16, z wyjątkiem czynnego i biernego prawa wyborczego.
2. Członek wspierający jest obowiązany do regularnego wywiązywania się z zadeklarowanych świadczeń oraz przestrzegania uchwał i regulaminów Stowarzyszenia.

§ 19

Członkostwo w Stowarzyszeniu ustaje na skutek:

1. dobrowolnej rezygnacji z przynależności, zgłoszonej pisemnie Zarządowi Stowarzyszenia;

10

2. śmierci członka lub utraty osobowości prawnej przez członka, będącego osobą prawną;
3. skreślenia z listy członków z powodu zalegania z opłatą składek członkowskich przez okres ponad 6 m-cy;
4. działania na szkodę Stowarzyszenia, nieprzestrzegania Statutu, uchwał i regulaminów;
5. pozbawienia praw publicznych prawomocnym wyrokiem sądowym;
6. pozbawienia godności członka honorowego.

§ 20

1. Rozstrzyganie sporów organizacyjnych między członkami Stowarzyszenia należy do kompetencji Zarządu Stowarzyszenia.
2. Za nieprzestrzeganie Statutu, uchwał i regulaminów Zarząd Stowarzyszenia ma prawo udzielić członkowi kary upomnienia, nagany, zawieszenia w prawach członka na okres do 6 miesięcy oraz wykluczenia ze Stowarzyszenia. Od decyzji tych przysługuje prawo odwołania do Walnego Zebrania Członków.

Rozdział IV

Struktura organizacyjna władz

§ 21

1. Władzami Stowarzyszenia są:
 - a) Walne Zebranie Członków;
 - b) Zarząd;
 - c) Komisja Rewizyjna;
2. Kadencja władz Stowarzyszenia trwa trzy lata.

§ 22

1. Wyboru Zarządu i Komisji Rewizyjnej dokonuje Walne Zebranie członków w głosowaniu tajnym, bezwzględną większością głosów. Liczba kandydatów, o ile Walne Zebranie nie postanowi inaczej, jest nieograniczona.
2. Członkowie Zarządu i Komisji Rewizyjnej mogą pełnić funkcję w każdym z tych organów nie dłużej niż przez 3 kadencje.

§ 23

1. Walne Zebranie Członków jest najwyższą władzą Stowarzyszenia.
2. W Walnym Zebraniu biorą udział:
 - a) z głosem stanowiącym – członkowie zwyczajni i honorowi;
 - b) z głosem doradczym – członkowie wspierający i nieletni oraz zaproszeni goście.
3. O terminie, miejscu i porządku obrad Walnego Zebrania Członków Zarząd zawiadamia członków pisemnie, co najmniej 14 dni przed terminem Zebrania.

§ 24

1. Walne Zebranie Członków może być zwyczajne lub nadzwyczajne.
2. Zwyczajne Walne Zebranie Członków zwołuje Zarząd Stowarzyszenia w terminie określonym w § 23 ust. 3 Statutu.
3. Nadzwyczajne Walne Zebranie Członków zwołuje Zarząd Stowarzyszenia:
 - a) z własnej inicjatywy;

- b) na uzasadnione pisemne żądanie Komisji Rewizyjnej;
 - c) na pisemny wniosek, co najmniej 1/3 członków zwyczajnych.
4. Nadzwyczajne Walne Zebranie Członków może obradować wyłącznie nad sprawami, dla których zostało zwołane.

§ 25

Obradami Walnego Zebrania Członków kieruje wyznaczony przez Zarząd Stowarzyszenia przewodniczący, według regulaminu uchwalonego przez Walne Zebranie.

§ 26

Uchwały Walnego Zebrania Członków zapadają w obecności:

1. w pierwszym terminie - co najmniej połowy członków uprawnionych do głosowania;
2. w drugim terminie - wyznaczonym w tym samym dniu - bez względu na liczbę członków uprawnionych do głosowania.

§ 27

Do kompetencji Walnego Zebrania Członków należy:

1. uchwalanie statutu i jego zmian;
2. uchwalanie głównych kierunków działalności Stowarzyszenia;
3. uchwalanie regulaminów;
4. wybór i odwoływanie Prezesa Stowarzyszenia, Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
5. uchwalanie zasad zatrudniania i wynagradzania pracowników Stowarzyszenia;
6. rozpatrywanie odwołań od uchwał Zarządu Stowarzyszenia;
7. rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań z działalności Zarządu Stowarzyszenia, Komisji Rewizyjnej oraz podejmowanie uchwał w sprawie absolutorium dla ustępującego Zarządu - na wniosek Komisji Rewizyjnej;
8. nadawanie i pozbawianie godności członków honorowych Stowarzyszenia - na wniosek Zarządu; wybór Prezesa Honorowego Stowarzyszenia;
9. podejmowanie uchwały o rozwiązaniu Stowarzyszenia, wyznaczeniu likwidatora i przeznaczeniu majątku Stowarzyszenia.

§ 28

Zarząd Stowarzyszenia jest najwyższą władzą w okresie między Walnymi Zebraniem Członków i kieruje bieżącą działalnością Stowarzyszenia.

§ 29

1. W skład Zarządu wchodzi 5-7 osób, w tym Prezes Stowarzyszenia. Na pierwszym posiedzeniu Zarząd wybiera ze swego grona wiceprezesa, sekretarza i skarbnika.
2. Zasady działania Zarządu określa regulamin uchwalony przez Walne Zebranie Członków.
3. Posiedzenia Zarządu odbywają się w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak, niż raz na kwartał.

§ 30

Do zakresu działania Zarządu należy:

1. zwoływanie Walnego Zebrania Członków;
2. wykonywanie uchwał Walnego Zebrania Członków;
3. kierowanie bieżącą działalnością Stowarzyszenia w okresie pomiędzy Walnymi Zebraniem Członków;

16

4. określanie szczegółowych kierunków działalności Stowarzyszenia;
5. uchwalanie okresowych programów działania oraz zatwierdzanie sprawozdań z ich realizacji;
6. uchwalanie rocznych budżetów Stowarzyszenia i zatwierdzanie sprawozdań z ich realizacji;
7. reprezentowanie Stowarzyszenia na zewnątrz;
8. określanie wysokości opłaty wpisowej i składek członkowskich;
9. zarządzanie majątkiem Stowarzyszenia;
10. uchwalanie regulaminów określonych przepisami Statutu;
11. podejmowanie uchwał o przynależności Stowarzyszenia do organizacji krajowych i międzynarodowych;
12. zawieranie porozumień o współpracy z organami władzy publicznej, instytucjami i organizacjami społecznymi;
13. organizowanie i prowadzenie działalności gospodarczej;
14. zgłaszanie wniosków o nadanie przez Walne Zebranie Członków godności członka honorowego Stowarzyszenia;

15. wykonywanie innych czynności, niezatrzymanych statutowo dla Walnego Zebrania Członków.

§ 31

Komisja Rewizyjna jest powołana do sprawowania kontroli działalności Zarządu.

§ 32

Komisja Rewizyjna składa się z 3 członków, którzy na pierwszym posiedzeniu wybierają ze swego grona przewodniczącego, zastępcę i sekretarza.

§ 33

Do zakresu działania Komisji Rewizyjnej należy:

1. kontrolowanie, nie rzadziej niż raz w roku, całości kształtu działalności Stowarzyszenia;
2. zwoływanie Walnego Zebrania Członków w razie niezwołania go przez Zarząd do czasu upływu jego kadencji;
3. żądanie zwołania posiedzenia Zarządu celem omówienia uwag, wniosków i zaleceń, wyni-

- kających z kontroli wewnętrznej i zewnętrznej - posiedzenie takie powinno odbyć się w terminie 7 dni od daty złożenia wniosku;
4. uchwalanie własnego regulaminu działania;
 5. składanie Walnemu Zebraniu Członków sprawozdania z własnej działalności oraz wniosku w sprawie absolutorium dla ustępującego Zarządu.

§ 34

1. Członkowie Komisji Rewizyjnej mają prawo udziału z głosem doradczym w posiedzeniach Zarządu Stowarzyszenia oraz wglądu we wszystkie dokumenty Stowarzyszenia.
2. Członkowie Komisji Rewizyjnej nie mogą pełnić innych funkcji we władzach Stowarzyszenia.

Rozdział V

Majątek i fundusze Stowarzyszenia

§ 35

1. Majątek Stowarzyszenia stanowią nieruchomości, ruchomości i fundusze.
2. Majątek Stowarzyszenia powstaje z:
 - a) opłat wpisowych i składek członkowskich;
 - b) dochodów z nieruchomości i ruchomości, stanowiących własność lub będących w użytkowaniu Stowarzyszenia;
 - c) dotacji, darowizn, zapisów i spadków;
 - d) wpływów z działalności statutowej.
3. Wszelkie dochody Stowarzyszenia są gromadzone na jednym koncie bankowym i jedynym ich dysponentem jest Zarząd Stowarzyszenia.
4. Stowarzyszenie prowadzi gospodarkę finansową oraz rachunkowość zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 36

1. Dla ważności oświadczeń woli w sprawach praw i obowiązków majątkowych Stowarzy-
- 20

szenia wymagane są podpisy dwóch członków Zarządu, w tym Prezesa Stowarzyszenia lub osoby imiennie przez niego upoważnionej i Skarbnika.

2. Dla ważności innych pism i dokumentów wymagane są podpisy Prezesa lub Wiceprezesa oraz Sekretarza Zarządu.

Rozdział VI

Zmiana Statutu

i rozwiązanie Stowarzyszenia

§ 37

1. Uchwalenie Statutu, jego zmiana lub podjęcie decyzji o rozwiązaniu Stowarzyszenia następują w drodze uchwały Walnego Zebrania Członków, podjętej większością 2/3 głosów przy obecności, co najmniej połowy, członków uprawnionych do głosowania.
2. Podejmując uchwałę o rozwiązaniu Stowarzyszenia, Walne Zebranie Członków wyznacza likwidatora, określa sposób przeprowadzenia likwidacji oraz przeznaczenie majątku Stowarzyszenia.

Rozdział VII

Postanowienia końcowe

§ 38

Statut wchodzi w życie po uprawomocnieniu się stosownego postanowienia Sądu Rejestrowego.

Tekst jednolity po zmianie nazwy Stowarzyszenia przyjęto na Walnym Zebraniu 29 IX 2007 r. w Gnieźnie.

Dane podstawowe :

- powołanie do życia: 31 VII 2000 r.
- rejestracja sądowa - XII 2000 r. SO Lublin
- KRS: 0000011993 - 18 V 2001r.
- REGON: 110595206
- NIP 563-20-53-720 USK Chełm
- strona internetowa:
www.stowjanpawel2.rejowiec.pl

Testament Ojca Świętego Jana Pawła II

25

Testament z dnia 6 III 1979 (i dodatki późniejsze)

W Imię Trójcy Przenajświętszej. Amen.

„Czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy Pan wasz przybędzie” (por. Mt 24, 42) – te słowa przypominają mi ostateczne wezwanie, które nastąpi wówczas, kiedy Pan zechce. Pragnę za nim podążyć i pragnę, aby wszystko, co składa się na moje ziemskie życie, przygotowało mnie do tej chwili. Nie wiem, kiedy ona nastąpi, ale tak, jak wszystko, również i tę chwilę oddaję w ręce Matki mojego Mistrza: totus Tuus. W tych samych rękach matczynych zostawiam wszystko i Wszystkich, z którymi związało mnie moje życie i moje powołanie. W tych Rękach zostawiam nade wszystko Kościół, a także mój Naród i całą ludzkość. Wszystkim dziękuję. Wszystkich proszę o przebaczenie. Proszę także o modlitwę, aby Miłosierdzie Boże okazało się większe od mojej słabości i niegodności.

W czasie rekolekcji przeczytałem raz jeszcze testament Ojca Świętego Pawła VI. Lektura ta skłoniła mnie do napisania niniejszego testamentu.

Nie pozostawiam po sobie własności, którą należałoby zadysponować. Rzeczy codziennego użytku, którymi się posługiwałem, proszę rozdać wedle uznania. Notatki osobiste spalić. Proszę, ażeby nad tymi sprawami czuwał Ks. Stanisław, któremu dziękuję za tyloletnią wyrozumiałą współpracę i pomoc. Wszystkie zaś inne podziękowania zostawiam w sercu przed Bogiem Samym, bo trudno je tu wyrazić.

Co do pogrzebu, powtarzam te same dyspozycje, jakie wydał Ojciec Święty Paweł VI. (**dodatek na marginesie**: Grób w ziemi, bez sarkofagu. 13 III 1992). O miejscu niech zdecyduje Kolegium Kardynalskie i Rodacy.

«Apud Dominum Misericordia et copiosa apud Eum redemptio»

Jan Paweł pp. II
Rzym, 6 III 1979

Po śmierci proszę o Msze Święte i modlitwy.

5 III 1990

Wyrażam najgłębszą ufność, że przy całej mojej słabości Pan udzieli mi każdej łaski potrzebnej, aby sprostać wedle Jego Woli wszelkim zadaniom, doświadczeniom i cierpieniom, jakich zechce zażądać od swego sługi w ciągu życia. Ufam też, że nie dopuści, abym kiedykolwiek przez jakieś swoje postępowanie: słowa, działanie lub zaniechanie działań, mógł sprzeniewierzyć się moim obowiązkom na tej świętej Piotrowej Stolicy.

24 II – 1 III 1980

Również w ciągu tych rekolekcji rozważałem prawdę o Chrystusowym kapłaństwie w perspektywie owego Przejścia, jakim dla każdego z nas jest chwila jego śmierci. Rozstania się z tym światem – aby narodzić się dla innego, dla świata przyszłego, którego znakiem decydującym, wymownym jest dla nas Zmartwychwstanie Chrystusa.

Odczytałem więc zeszłoroczny zapis mojego testamentu, dokonany również w czasie rekolekcji – porównałem go z testamentem mojego wielkiego Poprzednika i Ojca Pawła VI, z tym

wspaniałym świadectwem o śmierci chrześcijanina i papieża – oraz odnowiłem w sobie świadomość spraw, do których sporządzony przeze mnie (w sposób raczej prowizoryczny) ów zapis z 6 III 1979 się odnosi.

Dzisiaj pragnę do niego dodać tylko tyle, że z możliwością śmierci każdy zawsze musi się liczyć. I zawsze musi być przygotowany do tego, że stanie przed Panem i Sędzią – a zarazem Odkupicielem i Ojcem. Więc i ja liczę się z tym nieustannie, powierzając ów decydujący moment Matce Chrystusa i Kościoła – Matce mojej nadziei.

Czasy, w których żyjemy, są niewymownie trudne i niespokojne. Trudna także i nabrzmiała właściwą dla tych czasów próbą – stała się droga Kościoła, zarówno Wiernych, jak i Pasterzy. W niektórych krajach (jak np. w tym, o którym czytałem w czasie rekolekcji) Kościół znajduje się w okresie takiego prześladowania, które w niczym nie ustępuje pierwszym stuleciom, raczej je przewyższa, co do stopnia bezwzględności i nienawiści. *Sanguis Martyrum – semen Christianorum*. A prócz tego – tylu ludzi ginie niewinnie, choćby i w tym kraju, w którym żyjemy...

Pragnę raz jeszcze całkowicie zdać się na Wole Pana. On Sam zdecyduje, kiedy i jak mam zakończyć moje ziemskie życie i pasterzowanie. W życiu i śmierci Totus Tuus przez Niepokalaną. Przyjmując już teraz tę śmierć, ufam, że Chrystus da mi łaskę owego ostatniego Przejścia czyli Paschy. Ufam też, że uczyni ją pożyteczną dla tej największej sprawy, której staram się służyć: dla zbawienia ludzi, dla ocalenia rodziny ludzkiej, a w niej wszystkich narodów i ludów (wśród nich serce w szczególny sposób zwraca się do mojej ziemskiej Ojczyzny), dla osób, które szczególnie mi powierzył – dla sprawy Kościoła, dla chwały Boga Samego.

Niczego więcej nie pragnę dopisać do tego, co napisałem przed rokiem – tylko wyrazić ową gotowość i ufność zarazem, do jakiej niniejsze rekolekcje ponownie mnie usposobiły.

Jan Paweł pp. II *Totus Tuus ego sum*

5 III 1982

W ciągu tegorocznych rekolekcji przeczytałem (kilkakrotnie) tekst testamentu z 6 III 1979. Chociaż nadal uważam go za prowizoryczny (nie

ostateczny), pozostawiam go w tej formie, w jakiej istnieje. Niczego (na razie) nie zmieniam, ani też niczego nie dodaję, gdy chodzi o dyspozycje w nim zawarte.

Zamach na moje życie z 13 V 1981 w pewien sposób potwierdził słusność słów zapisanych w czasie rekolekcji z 1980 r. (24 II – 1 III).

Tym głębiej czuję, że znajduję się całkowicie w Bożych Rękach – i pozostaję nadal do dyspozycji mojego Pana, powierzając się Mu w Jego Niepokalanej Matce (Totus Tuus).

Jan Paweł pp. II

5 III 1982

Ps. W związku z ostatnim zdaniem testamentu z 6 III 1979 (: O miejscu m.in. pogrzebu) «niech zdecyduje Kolegium Kardynalskie i Rodacy» – wyjaśniam, że mam na myśli Metropolitę Krakowskiego lub Radę Główną Episkopatu Polski – Kolegium Kardynalskie zaś proszę, aby ewentualnym prośbom w miarę możliwości uczynili zadość.

1 III 1985 (w czasie rekolekcji):

Jeszcze – co do zwrotu «Kolegium Kardynalskie i Rodacy»: «Kolegium Kardynalskie» nie ma żadnego obowiązku pytać w tej sprawie «Rodaków», może jednak to uczynić, jeśli z jakichś powodów uzna za stosowne.

JPII

Rekolekcje jubileuszowego roku 2000 (12–18 III) (do testamentu)

1. Kiedy w dniu 16 października 1978 konklawe kardynałów wybrało Jana Pawła II, Prymas Polski kard. Stefan Wyszyński powiedział do mnie: «Zadaniem nowego papieża będzie wprowadzić Kościół w Trzecie Tysiąclecie». Nie wiem, czy przytaczam to zdanie dosłownie, ale taki z pewnością był sens tego, co wówczas usłyszałem. Wypowiedział je zaś Człowiek, który przeszedł do historii jako Prymas Tysiąclecia. Wielki Prymas. Byłem świadkiem Jego posłannictwa, Jego heroicznego zawierzenia. Jego zmagania i Jego zwycięstwa. «Zwycięstwo, kiedy przyjdzie, będzie to zwycięstwo przez Maryję» – zwykł był powtarzać Pry-

33

mas Tysiąclecia słowa swego Poprzednika Kard. Augusta Hlonda.

W ten sposób zostałem poniekąd przygotowany do zadania, które w dniu 16 października 1978 r. stało przede mną. W chwili, kiedy piszę te słowa jubileuszowy Rok 2000 stał się już rzeczywistością, która trwa. W nocy 24 grudnia 1999 r. została otwarta symboliczna Brama Wielkiego Jubileuszu w Bazylice św. Piotra, z kolei u św. Jana na Lateranie, u Matki Bożej Większej (S. Maria Maggiore) – w Nowy Rok, a w dniu 19 stycznia Brama Bazyliki św. Pawła «za murami». To ostatnie wydarzenie ze względu na swój ekumeniczny charakter szczególnie zapisało się w pamięci.

2. W miarę, jak Rok Jubileuszowy 2000 posuwa się naprzód, z dnia na dzień i z miesiąca na miesiąc, zamyka się za nami dwudziesty wiek, a otwiera wiek dwudziesty pierwszy. Z wyroków Opatrzności dane mi było żyć w tym trudnym stuleciu, które odchodzi do przeszłości, a w roku, w którym wiek mego życia dosięga lat osiemdziesięciu («*octogesima adveniens*»), należy pytać, czy nie czas powtórzyć za biblijnym Symeonem «*Nunc dimittis*»?

W dniu 13 maja 1981 r., w dniu zamachu na Papieża podczas audiencji na placu św. Piotra, Opatrzność Boża w sposób cudowny ocaliła mnie od śmierci. Ten, który jest jedynym Panem Życia i śmierci, sam mi to życie przedłużył, niejako podarował na nowo. Odtąd ono jeszcze bardziej do Niego należy. Ufam, że On Sam pozwoli mi rozpoznać, dokąd mam pełnić tę posługę, do której mnie wezwał w dniu 16 października 1978. Proszę Go, ażeby raczył mnie odwołać wówczas, kiedy Sam zechce. «W życiu i śmierci do Pana należymy ...Pańscy jesteśmy» (por. Rz 14, 8). Ufam też, że dokąd dane mi będzie spełniać Piotrową posługę w Kościele, Miłosierdzie Boże zechce użyczać mi sił do tej posługi nieodzownych.

3. Jak co roku podczas rekolekcji odczytałem mój testament z dnia 6 III 1979. Dyspozycje w nim zawarte w dalszym ciągu podtrzymuję. To, co wówczas a także w czasie kolejnych rekolekcji zostało dopisane, stanowi odzwierciedlenie trudnej i napiętej sytuacji ogólnej, która cechowała lata osiemdziesiąte. Od jesieni roku 1989 sytuacja ta uległa zmianie. Ostatnie dziesięciolecie ubiegłego stulecia wolne było od dawniejszych napięć,

co nie znaczy, że nie przyniosło z sobą nowych problemów i trudności. Niech będą dzięki Bożej Opatrzności w sposób szczególny za to, że okres tzw. «zimnej wojny» zakończył się bez zbrojnego konfliktu nuklearnego, którego niebezpieczeństwo w minionym okresie wisiąło nad światem.

4. Stojąc na progu trzeciego tysiąclecia «*in medio Ecclesiae*», pragnę raz jeszcze wyrazić wdzięczność Duchowi Świętemu za wielki dar Soboru Watykańskiego II, którego wraz z całym Kościołem – a w szczególności z całym Episkopatem – czuję się dłużnikiem. Jestem przekonany, że długo jeszcze dane będzie nowym pokoleniom czerpać z tych bogactw, jakimi ten Sobór XX wieku nas obdarował. Jako Biskup, który uczestniczył w soborowym wydarzeniu od pierwszego do ostatniego dnia, pragnę powierzyć to wielkie dziedzictwo wszystkim, którzy do jego realizacji są i będą w przyszłości powołani. Sam zaś dziękuję Wicznemu Pasterzowi za to, że pozwolił mi tej wielkiej sprawie służyć w ciągu wszystkich lat mego pontyfikatu.

«*In medio Ecclesiae*» ...od najmłodszych lat biskupiego powołania – właśnie dzięki Soborowi –

dane mi było doświadczyć braterskiej wspólnoty Episkopatu. Jako kapłan Archidiecezji Krakowskiej doświadczyłem, czym jest braterska wspólnota prezbyterium – Sobór zaś otworzył nowy wymiar tego doświadczenia.

5. Ileż osób winien bym tutaj wymienić? Chyba już większość z nich Pan Bóg powołał do Siebie – Tych, którzy jeszcze znajdują się po tej stronie, niech słowa tego testamentu przypomną, wszystkich i wszędzie, gdziekolwiek się znajdują.

W ciągu dwudziestu z górą lat spełniania Piotrowej posługi «*in medio Ecclesiae*» doznałem życzliwej i jakże owocnej współpracy wielu Księży Kardynałów, Arcybiskupów i Biskupów, wielu kapłanów, wielu osób zakonnych – Braci i Sióstr – wreszcie bardzo wielu osób świeckich, ze środowiska kurialnego, ze strony wikariatu Diecezji Rzymskiej oraz spoza tych środowisk.

Jakże nie ogarnąć wdzięczną pamięcią wszystkich na świecie Episkopatów, z którymi spotykałem się w rytmie odwiedzin «*ad limina Apostolorum*»? Jakże nie pamiętać tylu Braci chrześcijan – nie katolików? A rabina Rzymu? i tylu innych przedstawicieli religii pozachrześcijańskich? A ilu

przedstawicieli świata kultury, nauki, polityki, środków przekazu?

6. W miarę, jak zbliża się kres mego ziemskiego życia, wracam pamięcią do jego początku, do moich Rodziców, Brata i Siostry (której nie znałem, bo zmarła przed moim narodzeniem), do wadowickiej parafii, gdzie zostałem ochrzczony, do tego miasta mojej młodości, do rówieśników, koleżanek i kolegów ze szkoły podstawowej, z gimnazjum, z uniwersytetu, do czasów okupacji, gdy pracowałem jako robotnik, a potem do parafii w Niegowici, i krakowskiej św. Floriana, do duszpasterstwa akademickiego, do środowiska ...do wielu środowisk... w Krakowie, w Rzymie ...do osób, które Pan mi szczególnie powierzył – wszystkim pragnę powiedzieć jedno: «Bóg Wam zapłać»!

«In manus Tuas, Domine, commendo spiritum meum».

AD 17 III 2000

Rogito

**OBITUS,
DEPOSITIO ET TUMULATIO
IOANNIS PAULI PP II SANCTAE
MEMORIAE**

- * W blasku Chrystusa zmartwychwstałego, 2 kwietnia roku Pańskiego 2005, o godz. 21.37 wieczorem, gdy sobota dobiegała kresu i w liturgii rozpoczął się już Dzień Pański w Oktawie Wielkanocy, Niedziela Bożego Miłosierdzia, umiłowany Pasterz Kościoła Jan Paweł II przeszedł z tego świata do Ojca. Jego odejściu towarzyszył modlitwą cały Kościół, zwłaszcza młodzież.
- * Jan Paweł II był 264. papieżem. Pamięć o Nim pozostaje w sercu Kościoła i całej ludzkości.
- * Karol Wojtyła został wybrany na papieża 16 października 1978 r. Urodził się w Wadowicach, mieście odległym o 50 km od Krakowa, 18 maja 1920 r.; został ochrzczony dwa dni później w kościele parafialnym przez księdza Franciszka Żaka.

- * W wieku 9 lat przyjął I Komunię Świętą, a mając lat 18 – sakrament bierzmowania. Przerwał studia z powodu zamknięcia uniwersytetu przez nazistowskich okupantów, pracował w kamieniołomach, a następnie w fabryce Solvay.
- * Od 1942 r., kiedy rozpoznał powołanie kapłańskie, zaczął uczęszczać na tajne kursy formacyjne seminarium krakowskiego. Święcenia kapłańskie z rąk kardynała Adama Sapiechy przyjął 1 listopada 1946 r. Został następnie wysłany do Rzymu, gdzie uzyskał licencjat i doktorat z teologii na podstawie rozprawy zatytułowanej *Doctrina de fide apud Sanctum Ioannem a Cruce*.
- * Powrócił następnie do Polski, gdzie pełnił różne obowiązki duszpasterskie, wykładając jednocześnie teologię. 4 lipca 1958 r. papież Pius XII mianował Go biskupem pomocniczym w Krakowie, a papież Paweł VI w 1964 r. arcybiskupem tego miasta. Brał udział w obradach Soboru Watykańskiego II. 26 czerwca 1967 r. Paweł VI wyniósł Go do godności kardynała.

- * Na konklawe 16 października 1978 r. został wybrany przez kardynałów na papieża i przyjął imię Jan Paweł II. W niedzielę, 22 października uroczystie zainaugurował swoją posługę Piotrową.
- * Pontyfikat Jana Pawła II był jednym z najdłuższych w dziejach Kościoła. W tym czasie doszło do wielu różnorodnych, doniosłych przemian. Należy wspomnieć o upadku reżimów, do czego On sam się przyczynił, aby głosić Ewangelię odbył wiele podróży do różnych krajów świata.
- * Jan Paweł II pełnił niestrudzenie posługę Piotrową w duchu misyjnym, oddając wszystkie swe siły, powodowany troską o wszystkie kościoły – *sollicitudo omnium ecclesiarum* – i miłością obejmującą całą ludzkość. Częściej, niż którykolwiek z Jego poprzedników, spotykał się z Ludem Bożym i przywódcami państw podczas uroczystości, audiencji ogólnych i prywatnych oraz wizyt duszpasterskich.
- * Z miłości do młodzieży zainicjował Światowe Dni Młodzieży, które gromadziły miliony młodych ludzi z różnych części świata.

- * Z powodzeniem rozwijał dialog z żydami i przedstawicielami innych religii, zwołując kilkakrotnie spotkania poświęcone modlitwie o pokój, zwłaszcza w Asyżu.
- * W znaczący sposób zwiększył liczbę członków Kolegium Kardynalskiego, mianując 231 kardynałów (oraz jednego *in pectore*). Zwołał 15 zgromadzeń Synodu Biskupów: 7 zwyczajnych i 8 specjalnych. Utworzył wiele diecezji i kościelnych jednostek terytorialnych, szczególnie w Europie Wschodniej.
- * Dokonał reformy Kodeksów Prawa Kanonicznego zachodniego i wschodniego, utworzył nowe instytucje oraz zreorganizował Kurie Rzymską.
- * Jako *sacerdos magnus* pełnił posługę liturgiczną w diecezji rzymskiej i na całym świecie, w pełnej wierności Soborowi Watykańskiemu II. W przykładowy sposób pogłębiał życie liturgiczne i duchowość liturgiczną oraz modlitwę kontemplacyjną, szczególnie Adorację Eucharystyczną i Różaniec (por. list apostolski *Rosarium Virginis Mariae*).

- * Pod Jego przewodnictwem Kościół wszedł w trzecie tysiąclecie i świętował Wielki Jubileusz Roku 2000 zgodnie z wytycznymi zawartymi w liście apostolskim *Tertio Millennio Adveniente*. Rozpoczęła się następnie nowa epoka, co do której Kościół otrzymał wskazania w liście apostolskim *Novo Millennio Ineunte*, ukazującym wiernym drogę ku przyszłości.
- * Jan Paweł II poprzez Rok Odkupienia, Rok Maryjny i Rok Eucharystii przyczynił się do odnowy duchowej w Kościele. W sposób niezwykle wspierał dochodzenia kanoniczne dotyczące beatyfikacji i kanonizacji, ukazujące niezliczone przykłady współczesnej świętości, aby wzbudziły jej pragnienie w ludziach naszych czasów. Ogłosił Doktorem Kościoła św. Teresę od Dzieciątka Jezus.
- * Nauczanie doktrynalne Jana Pawła II jest bardzo bogate. Strzegąc depozytu wiary, z mądrością i odwagą szerzył naukę katolicką dotyczącą teologii moralności i duchowości, a także przez cały pontyfikat przeciwstawiał się tendencjom sprzecznym z pierwotną tradycją Kościoła.

- * Wśród głównych dokumentów należy wymienić 14 encyklik, 15 adhortacji apostolskich, 11 konstytucji apostolskich, 45 listów apostolskich, a także katechezy wygłoszone podczas audiencji generalnych i przemówienia wygłoszone we wszystkich zakątkach świata. Swym nauczaniem Jan Paweł II utwierdzał i oświecał Lud Boży w dziedzinie nauki teologicznej (zwłaszcza w pierwszych trzech wielkich encyklikach: *Redemptor hominis*, *Dives in misericordia*, *Dominum et vivificantem*), antropologicznej i społecznej (encykliki *Laborem exercens*, *Sollicitudo rei socialis*, *Centisimus annus*) moralnej (encykliki *Veritatis splendor*, *Evangelium vitae*), ekumenicznej (encyklika *Ut unum sint*), misyjnej (encyklika *Redemptoris missio*), mariologicznej (encyklika *Redemptoris Mater*).
- * Promulgował Katechizm Kościoła Katolickiego, opracowany w świetle tradycji według autorytatywnej interpretacji Soboru Watykańskiego II. Opublikował też kilka własnych książek.
- * Jego nauczanie osiągnęło najwyższy szczyt w encyklice *Ecclesia de Eucharistia* i liście apo-

stolskim *Mane nobiscum, Domine* w Roku Eucharystii.

* Jan Paweł II pozostawił wszystkim świadectwo pobożności, świętości życia i powszechnego ojcostwa.

(podpisy 30 świadków)

CORPUS IOANNIS PAULI II P.M.
VIXIT ANNOS LXXXIV
MENSES X DIES XV
ECCLESIAE UNIVERSAE PRAEFUIT
ANNOS XXVI MENSES V DIES XVII

*Semper in Christo vivas, Pater Sancte!